

Den politiske svangerskabsperiode er så fremskreden for strukturreformen, at abortgrænsen er passeret, fastslår cand.scient.pol., lektor ved Danmarks Journalisthøjskole

Ufødt eller dødfødt

AF ROGER BUCH

Det er ikke let at være en ufødt reform. Kritikken tårner sig op, og reformen kan ikke forsvare sig. Sortseere vil altid kunne finde problemer i en stor reform, og det er kun i den praktiske virkelighed, at reformen kan bevise, at de skeptiske tager fejl. Medierne vil finde mangler og defekter mest interessante, og taberne ved en reform vil være mere aktive, mens vinderne og især det tavse – men ofte tilfredse – flertal vil være passivt i den offentlige debat.

Hviler på sandgrund

Forløbet omkring strukturreformen og de fem regioner, der fra 2007 erstatter amterne, følger også dramaturgien: masser af kritiske røster dukker op uge efter uge. Tag nu blot de seneste uger.

'Intet tyder på, at patienterne får mere sundhed for pengene. Der er intet belæg for at tro, at dette vil fremme kommunernes indsats på sundhedsområdet. Der er behov for betydelige ændringer af dele af reformen. Den hviler på sandgrund'. Sådan sagde professor Kjeld Møller Pedersen, en af landets førende sundhedsøkonomer om

den såkaldte AKM-model, hvorefter en kommune i fremtiden skal betale til regionerne, hver gang en borger indlægges.

I teorien skal det få kommunerne til at lave forebyggende indsats og egne genoptræningscentre osv. Problemet er blot, at teorien næppe holder, og at systemet ifølge professoren 'med 100 pct. sikkerhed fører til øgede administrationsomkostninger'.

Et misfoster

For at spare det forkætrede tredje skatteudskrivende niveau, er vi gået fra 14 amter, som administrerer sundhedsvæsenet, til en fremtid med fem regioner og 100 kommuner om samme opgave. En for borgerne negativ kassetænkning er en oplagt mulighed, ligesom slagsmål mellem amter og kommuner med patienterne som gidsler. Professoren konstaterer tørt om AKM-modellen: 'Man har simpelt hen fået lavet et misfoster.'

Sygehuslukninger

Regionspolitikkerne, der trods alt forblev folkevalgte – selv om regeringen også overvejede at afskaffe dette – mister muligheden

for at flytte penge mellem sygehuse, veje, gymnasier og miljø alt efter, om det ene eller andet område er presset fra år til år. I fremtiden kan der kun flyttes penge fra det ene sygehus til det andet og fra den ene behandlingsform til den anden. En undersøgelse i starten af marts blandt politikere og embedsfolk i sygehusvæsenet viste derfor ikke overraskende, at der ventes mange sygehuslukninger i de kommende år.

Skal nok blive født

Bekymring for den faglige kvalitet er også udbredt i forhold til natur, miljø og andre opgaver, som flyttes fra amterne til kommunerne. Men alle disse klagesange er sikkert bare den gammelkendte modstand mod forandring, bagstræb, tabernes svanesang, mangel på visioner ... for det kan da ikke passe, at vigtige dele af danmarkshistoriens største reform er dødfødt? Men det kan jo i virkeligheden også være ligegyldigt, for den politiske svangerskabsperiode er så fremskreden, at den politiske abortgrænse for længst er passeret – reformen skal nok blive født.